

-Hur stor är ön?

Arne: - ca trehundra hektar och ungefär en kilometer lång, tvärsöver är den inte mera än kanske trehundra meter.

Majgull- man går snabbt tvärsöver ön. På vintern när isen ligger då går vi över ön och så över isen till Åkerholm där vi har bilarna. Men nu på tre år har det inte varit någon is så vi har haft öppet vatten för båtarna och kunnat åka till Kråkelund

– det är skönt! Arne

instämmer ...

-Har ni åkt bil hitut på isen?

Arne: - jo då har vi åkt från Åkerholm och så runt ön på utsidan och så upp vid bryggorna. Majgull – då har jag inte haft säkerhetsbältet på.

-Har det funnits båtbyggeri på ön?

Arne – nej inte vad jag minns. Däremot kom det någon hit från fastlandet som både byggde hus och prämar här på ön. Min far var också författare kan man säga, han skrev humoristiska berättelser ... jag vet att under krigsåren skrev han för lite olika tidningar. Vi skall ha en boksamling någonstans ...

-Det här med ålfisket ...

Arne – ja nu har de ju nästan lyckats avfolka skärgården med alla ålfiskeförbud ...

Majgull – ja det är så svårt att förstå varför det skall vara så ...

Arne – det konstigaste är ju det där att en pensionär om han så blir hundra år får fortsätta fiska ål, men en tjuogoåring som skulle vilja satsa, han får inte, det kan jag inte förstå ... Vi får ju hoppas nu att den här satsningen som de gjort i Fårbo

(Marsöfiskarnas Delikatessbutik) kommer att slå väl ut, för då finns det ju lite hopp för öns framtid, annars vet jag inte hur man skall kunna bo kvar och fiska när man inte får fiska ål.

-Men är det mindre med ål eller hur är det?

Arne – nej vi kan inte se att det blivit någon minskning, kanske att det förra året var en liten nedgång men annars är det då inte

mindre. Nu är det bara Ulf (en av sönerna) som fiskar här och han har även en del av de andra lotterna också så han har mera att fiska på, så nog finns det ål ...

Under min tid har jag upplevt att det har gått upp och ner med olika arter, ibland har en art nästan varit borta och så har det gått några år och då har den kommit tillbaka, så har det alltid varit tror jag..

De enda som verkligen är utrotningshotade det är yrkesfiskarna ute i

skärgården ...

-Det måste ha hänt mycket under din tid som fiskare vad gäller näten/garnen?

Arne – det var på 60-talet som terylen, eller konstfiber, kom i garn, innan dess var det bara bomull. Konstfiber är ju mycket starkare och ruttar inte, som bomullsgarn kunde göra, så det är bara nötning som kan skada egentligen.

-Ni har besvär med säl också förmodar jag?

Arne – Ulf som har mycket garn i får sönderslitna nät varje dag. Det är som med skarven, när de inte blir störda och skjutna på så ökar de och kommer närmare och närmare ...